

gang i debatten i medierne, i de folkelige bevægelser osv. Hele vejen rundt er der mange flere, der har engageret sig i den her type debatter, som vi er i gang med i øjeblikket. Det er det, man skal have, og det er derfor, jeg synes, det er et ganske fortrinligt forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat. Vi har tænkt os at støtte det i SF.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jamen den socialdemokratiske ordfører kan jo tage til et af verdens fattigste lande. Jeg var her i begyndelsen af januar med Folketingets Udenrigsudvalg i Tanzania for at se på ulandsprojekter, og hvad så jeg? Jeg så rundtomkring – og Tanzania er et af verdens fattigste lande – på gader og ude i landdistrikterne mennesker, børn, kvinder, gamle, som typisk var glade, som havde let til smil, og som trods utrolig ringe materielle og økonomiske vilkår trods alt så ud til at have et godt liv.

Gå så ud på gaden her, gå ned ad Strøget og se sure, triste ansigter. Hvad er det for et samfund, vi har bygget op? På mange måder et godt, men også et samfund af brokkehoveder og klagemennesker, som ikke kan få nok, som klager over, at de offentlige systemer ikke virker, og som er blevet klientgjort i et formynderisk samfund.

Jo, der er noget at tage fat på, og vi er i Det Konservative Folkeparti trætte af at høre den dér sang om, at nu skal vi høre om det sorte konservative menneskesyn. Der er andre sider af sagen, og de kan komme frem i en god og tiltrængt debat omkring værdierne.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Hr. Sass Larsen lagde vægt på, at nu skulle man så i kommissionen drøfte noget omkring de værdispørgsmål, og jeg vil bare igen fastslå, at vores intention altså ikke er, at det er kommissionen alene, der skal drøfte det. Som hr. Jes Lunde var inde på, viser debatten om værdikommissionen, at det kan være med til at skabe en egentlig værdidebat.

Hr. Sass Larsen var også inde på spørgsmålet om Danmark som foregangsmodel eller, som det jo hedder i regeringens projekt, Danmark som foregangsland. Jeg synes da, at det er et udmærket projekt som sådan, men det er jo netop et projekt, som i høj grad tager udgangspunkt i materielle værdier, tager udgangspunkt

i, hvor mange pasningspladser vi har oprettet, hvordan det ser ud med hensyn til arbejdsløshedskurver osv., og det har alt sammen selvfølgelig også betydning for nogle af de immaterielle værdier, for jeg er enig i, at der er en sammenhæng dér.

Men vi tager ikke så meget ad notam, at Danmark altså er foregangsland på en lang række andre områder, som vedrører de menneskelige værdier, og som ikke er så behagelige endda. Spørgsmålet omkring alkoholforbrug har jeg nævnt, spørgsmål omkring selvmord, spørgsmål omkring skilsmisseprocenter osv., som jo dybest set er et symptom på, at der er noget, der kokser for os i de menneskelige fællesskaber. Heri er jeg enig med hr. Poul Nødgaard, måske ikke eksakt omkring de ældre, men i hvert fald i, at der er noget galt, og det er det, vi skal diskutere: Hvordan får vi igen styrket de menneskelige fællesskaber?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Til det sidste, som hr. Sjørnsen siger omkring misbrugsproblemer: Jo, men er der en generel modsætning mellem det, at vi har meget velstand her i samfundet, og så det, at der er grupper af mennesker, som har misbrugsproblemer? Jeg mener, at det jo ikke er således, at fattige lande ikke har misbrugsproblemer eller problemer i alle mulige afskygninger.

Det er jo ikke givet, at det er på grund af, at vi har fået materiel velstand, på grund af, at vi har mere at dele ud af, folk har fået det elendigt. Det er jo nogle symptomer, som man kan finde i stort set alle samfundsmodeller, og som der selvfølgelig skal gøres noget ved, hvilket man jo også gør via Socialministeriet og via alle mulige andre ting ved rent faktisk at prøve at bekæmpe alkoholisme og ved at prøve at bekæmpe ensomhed, ved at prøve at tage fat om roden af alle disse problemer. Dér har den socialdemokratiske ledede regering jo sat et hav af initiativer i gang netop for at sætte noget i værk med hensyn til, at vi som samfund skal gøre noget for de grupper af mennesker, som har det rigtig skidt.

Så til sidst til hr. Frank Dahlgaard, som kun møder sure mennesker:

Jeg var lige ved at sige: De er i hvert fald ikke sure og konservative alle sammen. Jeg mener: Sådan er verden jo heller ikke kun. Altså fordi folk ikke render rundt og smiler og ligner en